

„**C**LOVĚK DOVEDE, BUĎ NEBI ZA TO VĚČNÁ CHVÁLA, DOSTAČI
TI SOBE SAMI, ALE PŘECE DESET LIDÍ SPOJENÝCH LÁSKOU JE
S TO, ABY BYLI A VYKONALI, CO DESET TISÍC OSAMELCŮ BY
NEZMOHLO,“ PRAVÍ CARLYLE.

NA UTVRZENÍ TĚTO LÁSKY VYDÁVÁME TUTO KNIHU
BUDOUČÍCH RODINNÝCH ZÁPISŮ. LÁSCĚ RODINNE, LÁSCĚ RODO-
VĚ, LÁSCĚ K NÁRODU SVĚMU A LÁSCĚ K LIDSTVU JEŠTĚ VĚNOVA
NA. PROVÍVÁ JI OD LSTU PRVEHO AŽ DO POSLEDNÍHO DUCHO
NÁŠ NÁRODNÍ, JAK PROJEVIL SE V NEJČISTŠÍCH A NEJMUŽNĚJŠ
ŠÍCH SRDCÍCH A HLAVÁCH ČESKÝCH. JEŠTĚ TO DUCH PRAVDY, KTE
RÝ ROZUMU, CITU I VŮLI DAVÁ SÍLU A ODHODLANOST, KRÁSU
A DŮSTOJNOST. JEN NA VĚTŠÍ POSTU PŘIBRALI JSME NĚKOLIK
VÝROKŮ CIZÍCH.

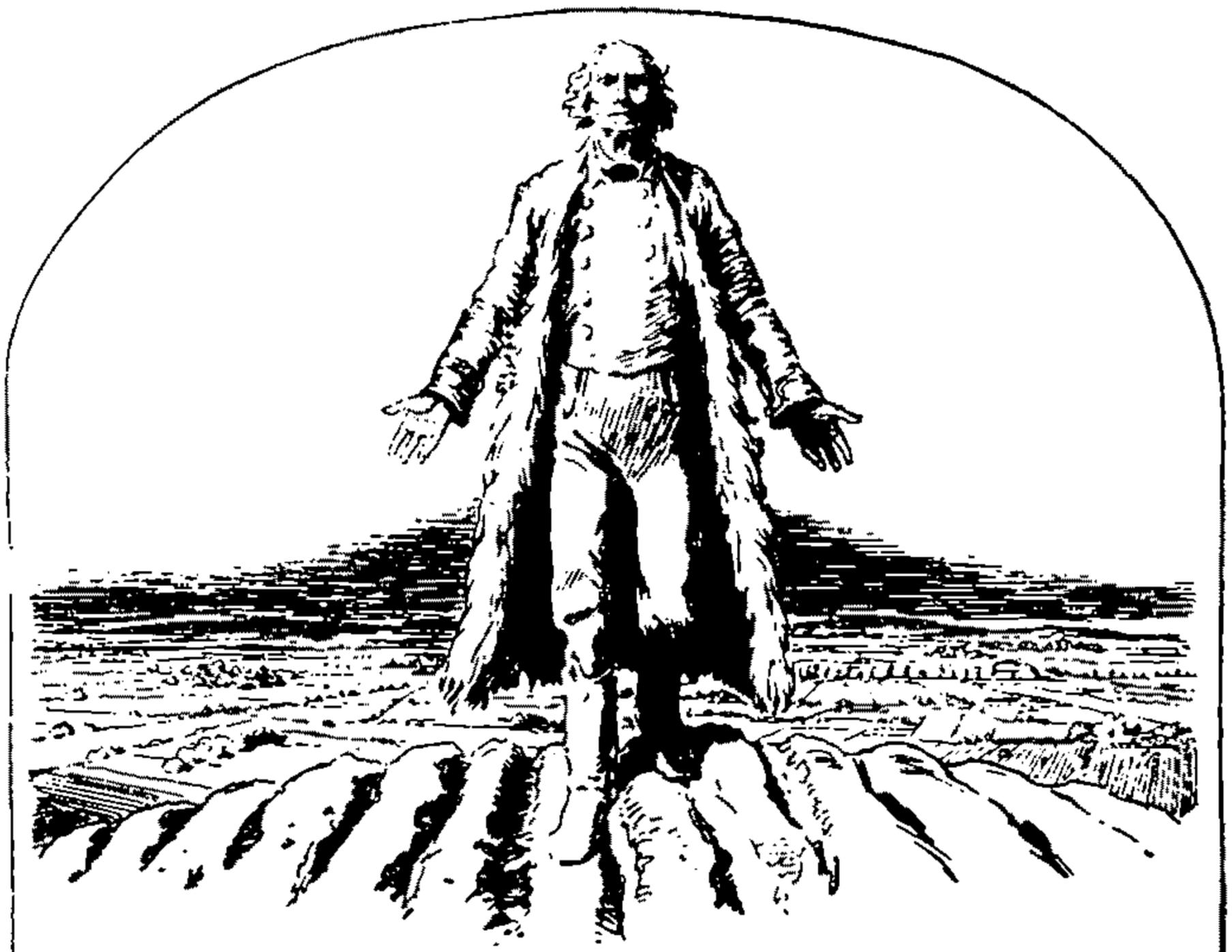
NECHAŤ PRONIKNE TENTO DUCH KAŽDOU RODINU
NAŠI! NECHAŤ TÍMTO DUCHEM PRONIKNUTÍ ČLENOVÉ ROD
DIN NAŠICH ZAPISUJÍ DO TĚTO KNIHY VÝZNAMNĚ UDÁLOS
TI RODINNE A KEŽ KDYSI DEJEPLSEC, PROČÍTAJE TYTO ZÁPIS
SY, ZVOLK: Z TĚCHTO POPSANÝCH STRÁNEK TLUČE STA
TEČNĚ SRDCE NÁRODA CELEHO!

TAKOVÝ JEŠTĚ ÚČEL TĚTO KNIHY.

BUĎ ZDRÁV, MILÝ ČTENÁŘI!

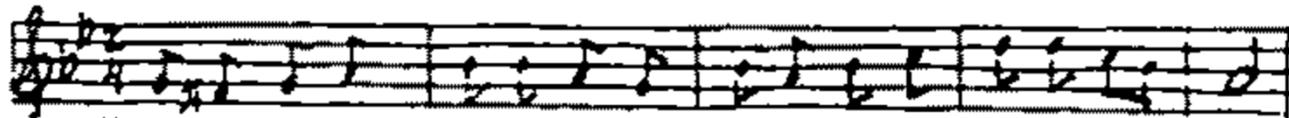
V PRAZE ROKU 1905, V 25. ROCE SVĚ ČINNOSTI 

ÚSTŘEDNÍ MATICE ŠKOLSKÁ.

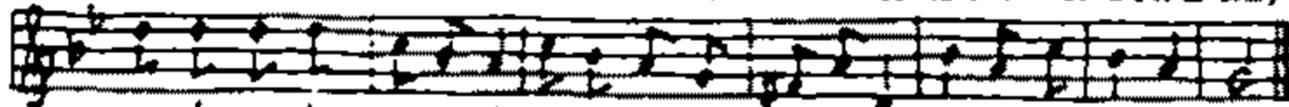


CON ESPERANZA.

□□□□□□□□



Z E ZEMĚ JSEM NA ZEM PŘIŠEL, NA ZEMI JSEM ROZUM NAŠEL,



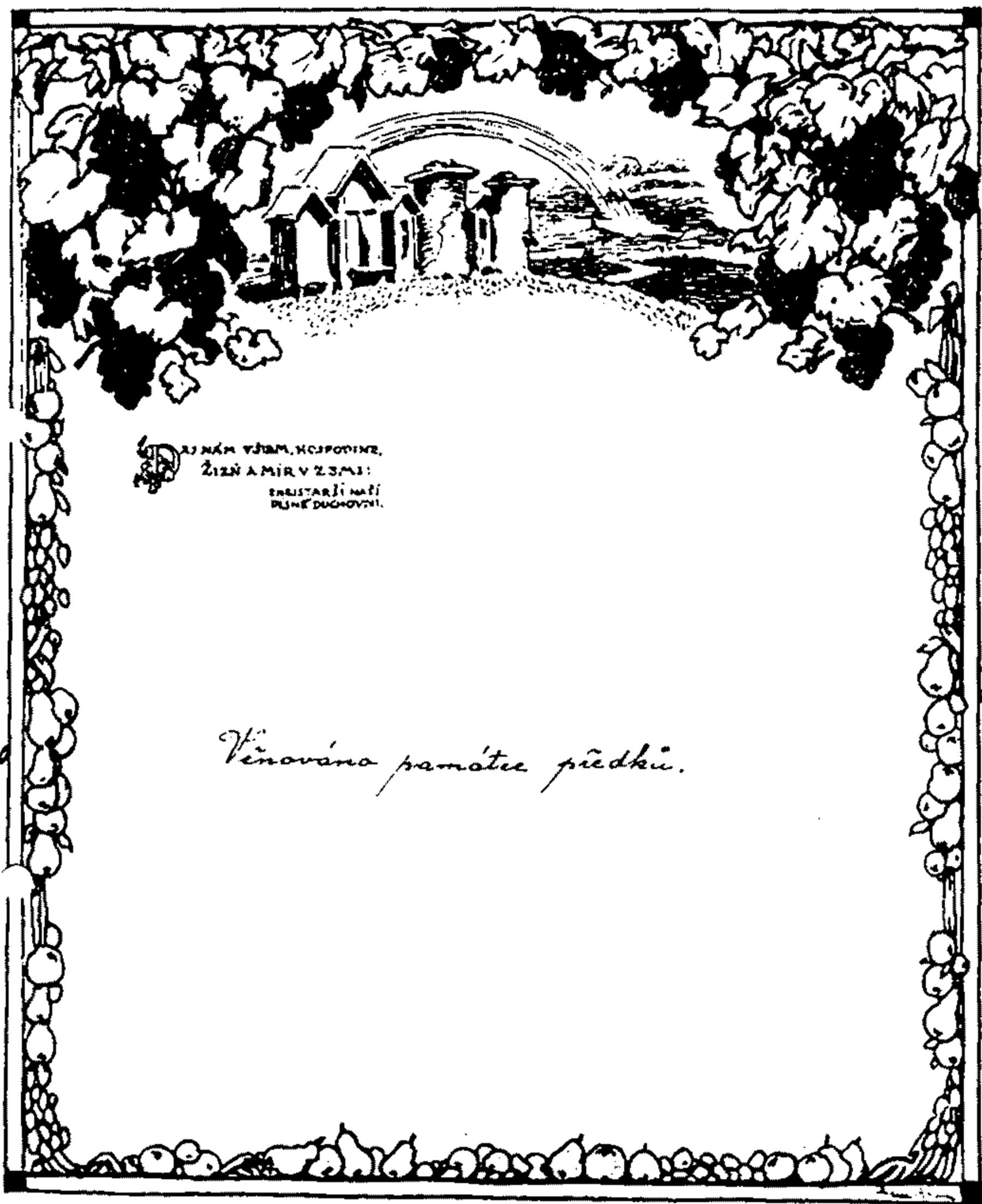
PO NÍ CHODÍM JAKO DÁN, DO NÍ BUDU ZAKOBÁN: POTĚŠ MĚ DÁN BŮH SÁM!

KDE JSOU TY ZLATYRUČÍČKY
MOJÍ NEBOŽKY MAMÍČKY
CO MĚ KOLIBÁVALY, CÍTI
K JRDCI PŘITISKÁVALY,
KDYŽ JSEM BYL MALÍČKY?



NENÍ JICH UŽ, NENÍ, NENÍ—
DÁVNO HNIJOU V ČERNÝ ZEMĚ
KTERAK JÁ JE ODMĚNÍM
SVÝM RODIČŮM PŘEMILÝM
ZA JICH DOBRODĚNÍ!






 S J N Á M V Š I M, H O S P O D I N Ě,
 Ž I Ž Ň A M Í R V Z E M Ě I:
 P R E S T A R Ě I N A Š Í
 D U Š N Ě D U C H O V N Í.

Věnováno památce předků.

Rod Těbovů a Chvoštů hospodářů,
jak můžeme souditi, již na 300 let na
rodni hradě v Lepivěších a hospodařil
tam patrně již za třicetileté války, (jež
trvala od roku 1618 do roku 1648).

Stali se těch 300 let, abychom se hluboce
zamyslíli.

V duchu vidíme své předky v jejich ra-
dostech a žalostech, vidíme jejich utrpení ve
válce třicetileté a po válce třicetileté, vidíme
jejich těžké plahočení na panském poli za
dobu roboty, se dne i s noci.

Litíme, kterak těžkou prací mnohá
roba našich předků došla se tisíckrát a

tiniekrāte kādiem pidi rodni pūdy a
kterak kādā pid tito rodni brandy jo
skopena jejich kruvojim potim, aby jūda
vydala nejnutniji oblib nās verdejji.

Vidime jejich narodni itisk z nime,
jak tamto itisku statiņi vdpocovali, jak
jaryk svjch matek, sīdali svjm svjmim a
dusim.

V dusim jo slyšime, kterak vīckony
trampoty sīvota pīckonāvali spīni na trech
a s modlitbou v dusi.

Sklānime se pīed pamātkou tēhto
svjch pīedki a vyilāme modlitby k Nejvyšim
na tyto mlkī a krāsnī otci a matky, veda-
vāme jim nepōictnī dily za vīc,
co k vīctbim rodni brandy
mīimili.

Slibujeme, ņe jich budeme
nāsledovati, a svēdomejeme si,





NEDEJ ZASTYNOUIT NÁMI I BUDOUCÍM!
Z PISNĚ K SV. VÁCLAVU.

ne se pokládáme jen za dočasné služebníky
předy po otcišv dědění, a že tuto hroudu
přes nepřímě osudu předáme těm, kdož
po nás přijdou.

Tak nejlipe jetíme památku předků.

Rod Tábora.

Podle domněnání německého (semanu poddaných) panství Hluboká z roku 1490 uvádí se jako hospodář Veliký jevný Tábor. Ten měl tehdy pole $\frac{3}{4}$ lánů a 2 jiter. Platil mlynosti třiadvacet ročně 24 grošů a 6 denarů. Lán měl tehdy asi 60 jiter. Groš měl 12 denarů či penia ků, 60 grošů byla jedna kopa či šimma stříbra.

Podle datního pramene, který máme po ruce, podle první polle (danového seznamu) z roku 1654 hospodářila na gruntě Maušův Tábořská, nejvíce vdova po Táborevi.

Ta podle uvedeného seznamu měla 25 stýchů



poli; a toho na zimnu osivala 8 stýchů a na jaře rovně 8 stýchů, 9 stýchů šelo ižorem. Tu třeba uvážit, že se počítala jen pída, která se orala (i ižor se po rose oral); byly tu porůvky, které šely všude řadem a k těmto se nepřiblíželo.

Chovala 2 koně, 4 voly, 2 krávy, 2 ovce, 4 vlně.
Mimo to při hospodářství byly 4 stýchů sena.

Podle porůvkové knihy z roku 1692 byl v té době na hospodářství Jan Tábor. Grunt byl tehdy oceněn na 180 kop. Tento Jan Tábor hospodařil i v roce 1713, jak vidíme v průměrné tabulce z roku 1713 k jiným danovým.

Měl v roce 1713 poli 36 stýchů a třetel podle výměry a šel na 5 vlně sena. I tu platí, co bylo říkáno shora o porůvkách řadů; k těm se nepřiblíželo.

Dobytka mohl chovati: 2 koně, 2 voly, 2 krávy, 3 jalovice, 3 ovce, 1 vlně.

Z rodinných poměrů lze uvést, že měl dvě dcery: Marketu a Annu. Marketa se provdala za písaře hospodáře Chvoště.

VŘET KAŽDÉMU SRDCE PO JAZYKU
SVEMU.

KRONIKA DALIMĚLOVA.

Rod Chvoští.

Podle pramkové knihy z roku 1692:

Rod Chvoští přijímá se guntě zpoč
1743, kdy Simon Chvošta se Střítějí přičinil se
na guntě, was si za ženu Marketu, dceru před-
chozího hospodáře Jana Tábora.

Tento Simon Chvošta dlouho na guntě
nebyl, jen asi 7 let. Zpoč 1750, dne 27. února,
předává hospodářství se svolením nečestnosti Jana
Chvoštovi, svého stýje, rovněž se Střítějí,
vyměnil si výměnou.

Tvořák Jan Chvošta pobyl na guntě

něco přes rok a 15. října 1751 předává grunt
svému bratru Tomáši Chvostru ve Světicích a
sám se vrátil na svou otcovskou živnost
ve Světicích.

Simon Chvosta přijímá ve Svě-
ticích živnost Morávkovskou, kterou si
za svůj výměnek na Tábořské živnosti
vyměnil s novým hospodářem Tomášem
Chvostrou.

Tento nový hospodář Tomáš Chvosta
hospodářil pak na gruntu do roku 1778. Byl
dvakrát ženat. Z první manželky Marie
narodily se 3 děti. Z druhé manželky Markety
narodilo se 8 dětí.

Od roku 1770 byla zavedena
číslování domů. Od toho roku má
hospodářství číslo popisné 2.



V roce 1778 přijímá grunt p. o. Tomáši
Chvostovi jeho syn Paul Chvosta (narozeny
v roce 1756). Byl také dvakrát ženat. Z man-
želky Kateriny se narodilo 1 dítě a z druhé
manželky Marie se narodilo 9 dětí, z nichž
některé zemřely.

V roce 1806, 20. října, Paul Chvosta
zemřel a hospodářství pak vedla pozůstalá
vdova Marie do roku 1815.

Ze doby tohoto Paula Chvosty byla
nově upravena roboty; před touto úpravou
meknosti namnase si diktovaly robotu samy.

Hospodář měl podle nové úpravy tyto
mlhaviální (t. j. výjime) povinnosti:

Státi širok (tolik co dan) platil
závěně meknosti od pradávna:

na sv. Jiří 1 fl. (florenus, platý) 30 kr. (krejcarů)
na sv. Havla 1 fl. 30 kr.



LÉPE NÁM JEST SĚ
NYNIE BRÁNITI, NEŽ
NÁŠ BUDŮ NAŠE DĚTI
POTOM HANITI, ŘKÚC:
OTCI NAŠI BYLI SŮ
SĚ NA POKOJ OTDALI
ANAM SŮHRDLA ŘE-
ZALI."

KRONIKA DALIMILOVA

*Podle robotního seznamu
ze dne 23. února 1798 konal
tuto robotu počíně:*

*11 koněm nebo 2 voly 3 dny
v týdnu, celkem 156 dní počíně.*

*Dále od sv. Jana do sv.
Václava mění robotu, celkem 13 dní počíně.*

Desátek odváděl:

Podle potvrzení řirovasi listiny z 28. února
1778 vlack-občerskému faráři odváděl ročně:
1 větel a 2 mísky řita, 1 větel a 2 mísky ova.

Podle řirovasi listiny z 28. února 1797
odváděl ročně Předslavskému faráři 2 vajčka
a petrík (penia o petrícih) 5 krejcarů, a provi-
zení 1 koláč.

Podle fassé (přímání) z 2. dubna 1789
odváděl Předslavskému měteli ročně:
2 snopy přímise, 2 snopy řita, 2 snopy jčimene,
2 snopy ova, 1 koláč, 2 vejce a kolodu
3 kr. (krejcarů).

Podle daňové úpravy z roku 1787 byly tehdy při hospodářství tyto poměry:

poli	- - -	30 jiter	133 $\frac{5}{6}$	sáhů
lud	- - -	7 "	1366 $\frac{2}{6}$	"
luk	- - -	6 "	1042 $\frac{1}{6}$	"
pastvin	- - -	2 "	1174 $\frac{2}{6}$	"
les	- - -	2 "	116 $\frac{4}{6}$	"

Od roku 1692 byl grunt stále stejně oceňován, a to na 180 kop stříbrných grošů neb půven stříbra při každé roční hospodářce.

Jestli tento hospodář Pavel Chvosta převzal grunt v uvedení ceně 180 kop.

U jeho hospodářství, při také dřívě, byly v oběh nové peníze, floren neb platý rvaný; jeden floren (platý) se rovnal 60 krejcarů.



Podle poremkové knihy roku 1812:

Od roku 1815, a to podle istupního listu ze 2. páří 1815, přijímá hospodářství syn předěšlého hospodáře Pavla Chvasty Simon Chvosta za celkovou cenu 2.600. fl. (platých v děvšské měně). - Narodil se 19. října 1796 a oženil se v roce 1815 s Annou rozenou Liškovou z Hojčina. Z manželství se narodilo celkem 6 dětí. Hospodařil do roku 1866.

Když Simon Chvosta v roce 1815 přijímal grunt, bylo při hospodářství 1 pár koní, 3 krávy, 4 ovce, 1 prasnice. - Nevěsta Anna rozená Lišková dostala věnem 1200 platých, 2 krávy (v ceně 100 platých), 10 ovcí (v ceně 50 platých), nový kovanej vln (v ceně 50 platých).

Děti se rozšířily z domova do vedlejších vesnic. František se přenesl do Marcovic č. 3,

Anna se provdala se Vojtěcha Malim v Před-
slavcích č. 4, Mariana se provdala se Václava
Koum v Lepšovicích č. 8, Klárina se provdala na
quest do Jirčovic č. 3, Josef převzal hospodářství
doma.

O tomto hospodáři můžeme říci, že jeho
dobry psalovaly se různé právní listiny hospo-
dářství se týkající, je to svědectví o jeho
uvědomilosti a svědomitosti.

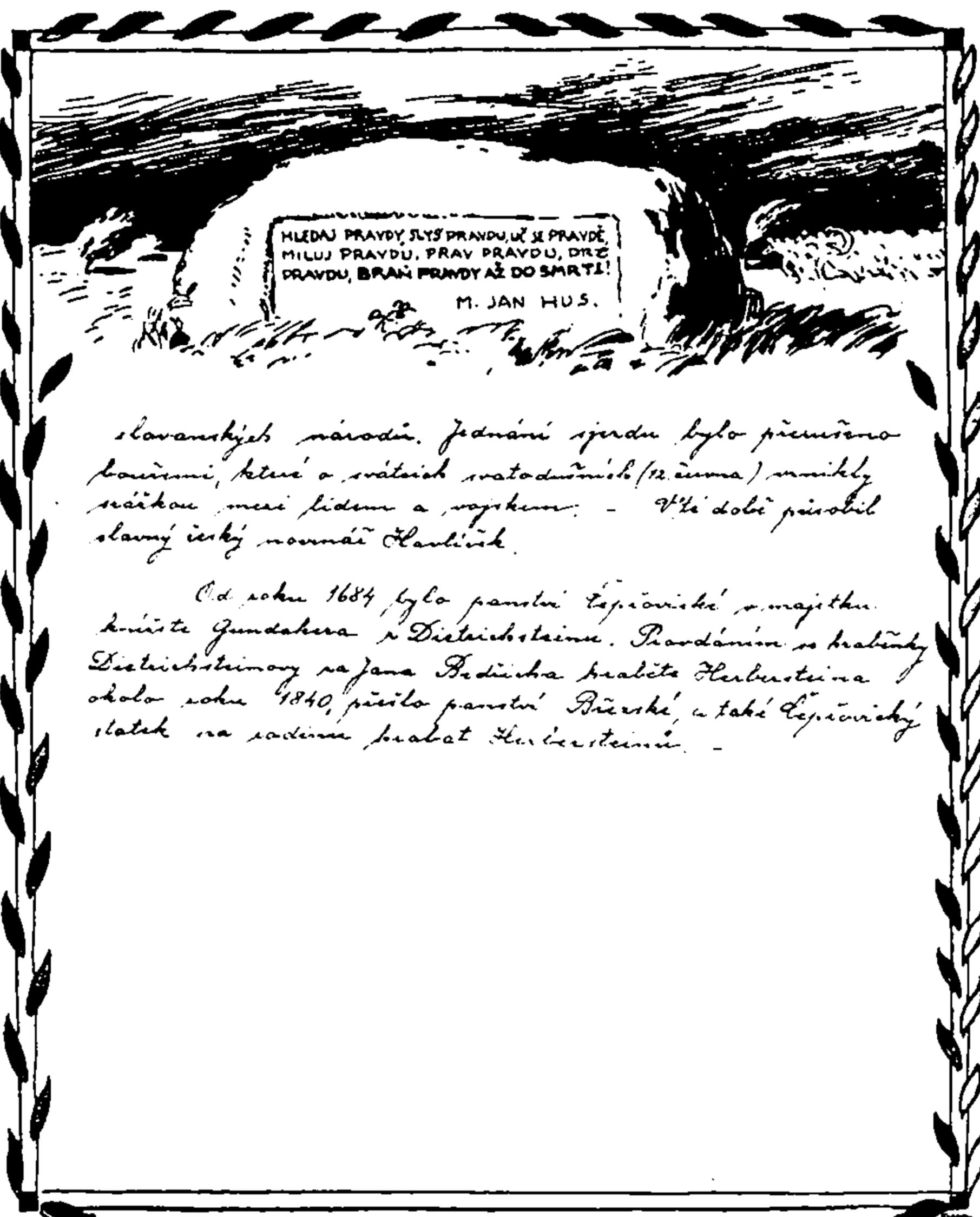
Ke tohoto hospodáře byla v roce 1848 rovněž
na robota vyplacemím země částky se prospěch
vesnosti.

V témže roce byla také vyhlášena
konstituce, t. j. nová ústava, dle níž i rolníci
se mohli účastnit veřejného života.

V roce 1858 upravena novou měrou;
jeden platů rakouského císaře se dělil na
100 prajců.

V roce 1848 volán byl
do Prahy první spád





HLEDAJ PRAVDU, SLYŠ PRAVDU, UČ SE PRAVDĚ,
MILUJ PRAVDU, PRAV PRAVDU, DRŽ
PRAVDU, BRANĚ PRAVDY AŽ DO SMRTI!

M. JAN HUS.

slavanských národů. Jednání srdce bylo přeměněno
křesťanstvím, které a svátích svatoduchů (12. čísla) mnohly
nářkou mezi lidem a vojskem. - V té době přivodil
slavný český novinař Havlíček.

Od roku 1684 bylo panství Tepovické a majetku
knížete Gundakera a Distichsteinu. Pravidelně se bratři
Distichsteinovy na Jana Bedicha hraběte Herbersteina
okolo roku 1840, přešla panství Běnské, a také Tepovický
statek na rodinné bratři Herbersteini. -

Podle poručkové knihy z roku 1812.

Josef Chvosta.

Prove 1866, dle svatební smlouvy ze dne 23. června 1866, přijímá gmuť syn předchozího hospodáře Josefa Chvosta. Narodil se 28. března 1840. Byl nejmladším z dětí a jižě jako vo-
vodný obstarával hospodářství za svého staršího
otce, který se stáři byl skuravý a hluchý.

Na hospodářství tehdy bylo: 2 koně,
5 krav, 15 ovcí, 1 prasnice.

Oženil se s manželkou Marií, poroucou
Komenskovou z Marcovic č. 4. Nevěsta přinesla
věnem 3.200 zl. Jednu dvouletou hřebici, 2 krávy,
10 ovcí, 1 prasnici a jeden nový kovanej vln se
železnými nápravami.

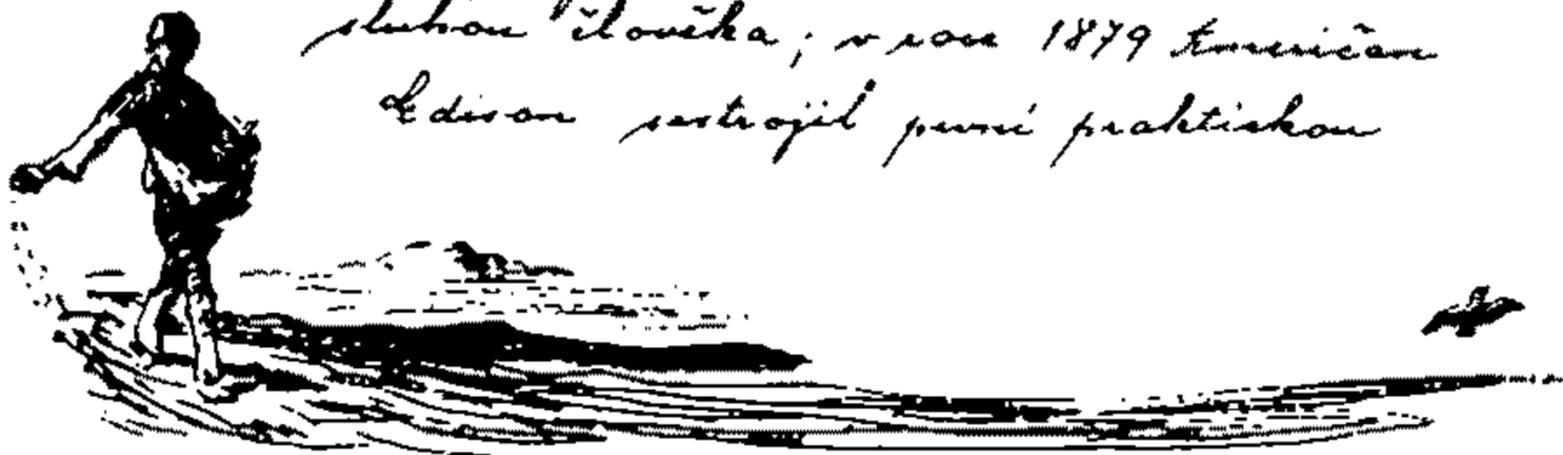
Měli 4 děti, Marii, Vojtěcha, Františka
a Rozálii. Marie se provdala na gmuť

Kubičku v Milivisích, Vojtěch převzal domá
hospodářství, Kvantišek zůstal svobodný při
hospodářství, Rozalie se provdala do Volyně
za obchodníka J. Remise.

Hospodářský a společenský život v druhé
polovině 19. století měl se podstatně vlivem
rostoucích úspěchů technických. Zdokonaleným
využitím parní síly byl celý svět obětán síti
drab železnic a parníkových. Tím otevřený
obchodní kraj dosud méně dostupný.

Pa roce 1870 počíná v důsledku toho
veliká konkurence obilí amerického domácí-
mu obilí a má se podstatně zvýš.

Kde pány stává se i elektrická síla
sluhou člověka; v roce 1879 Američan
Edison sestrojil první praktickou



PROSÍM TAKÉ, ABYSTE SE MILOVALI, DO-
BRÝCH NAŠIM TLAČITI NEDALI A PRAVDY
KAŽDEMU PŘALI. M. JAN HUS, VĚZĚN PJA
HEM VE VĚZENÍ KOSTNICKÉM

řárovku, vedle ní bez potom vystupuje
lampa oblanková.

Želero a oval stávají se významným prokem
moderního života, umocňují stavbu mostů a
jiných konstrukcí obranného napětí.

Stroj našel významu nejen v průmyslu
ale i v zemědělství polním. I v zemědělství
přijímá se vlády stroj. Kde dříve se mlátilo
obilí cepy, savádky se nyní mlátíčky, jen
nejdříve byly poháněny lidskou silou, pak
rentany, pak parním strojem, pak výbušným
motorem a konečně elektrickou silou.

Totéž platí o železnici. Místo ručního setí
nastupuje seri stroj.

Věda chemická dokončila



remědělství, volně rozšířením uměleckých
krajiv.

Průmysl uhrovarnický i pivovary vě-
deckou naukou v krásné a technickou strojo-
vou změnil úplně svůj ráz.

Roku 1892 zavedena nová úprava měř,
tak zvaná koumota; jeden dosavadní státek
použil se 2 koumota.



A SAMI MY ZE VŠECH NÁRODUOV BUDEM, KTE
ŘIŽ SVOJ JAZYK PŘIROZENÝ DOBRÝ, UŠLEHTILÝ, RO
ZUMNÝ, OZDOBNÝ, ROMATÝ A MOJNÝ, NÁM OD BOKA DA
NÝ POTUPÍC, LATINSKÝ NEBO NĚMECKÝ, OBOJÍM NE
VĚK, SOBĚ K POŠMĚCHU VZDĚLÁVATI BUDEM! JA
PRAK JINÝCH NECHAJE, ... VĚDA, ŽE ISEM ČECH, CHCI
SE LATINĚ UČITI, ALE ČESKY PSATI I MLUVITI.
VIKTOR KORNEL VŠEHRD.

Podle pramenové knihy okresního soudu
ve Volyni z roku 1879.

Vojtěch Chvosta.

Podle postupné smlouvy ze dne 2. a 9.
května 1904 přijímá hospodářství syna předchozího
hospodáře Vojtěch Chvosta a jeho manželka
Marie, rozená Ruková z Předslavice č. 13.

Tato dostala vinnem 12.000 K.

Manželka Marie zemřela ve věku
33 let, 6 listopadu 1912, po dítěti. Zůstaly po
ní 2 děti, Josef narozený 26. ledna 1906 a

devče Marie, jehoi naroveni matka zaplatila
řivotem. Toto devče, mali si k sobě na
vychování bratr zemědě František Kereš
a jeho žena Marie, polnici ve Svajnicích č. 3.

Devče při zemědě vyřivě dělala se při
řivotě asi půl roku a pak následovala
svou matku, vypustivši duši.

Zemědě manželka byla žena velmi
hodná, pilná, dovedná a pobožná, mohla
být příkladem ostatním ženám.

Ještě budíž její památce.

Polovinu hospodářství po zemědě manželce
převzal porostalý manžel se sávarkem předati
tuto polovinu porostalému synu Josefovi.

